

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2024 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Celami niniejszej dyrektywy są zapobieganie wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w szczególności na środowisko wodne, i na zdrowie człowieka oraz zmniejszanie tego wpływu oraz zachęcanie do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami, co przyczyni się także do efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	N	-	-	
2.	Art. 2 ust. 1	1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wymienionych w załączniku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, do produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych i do narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
3.	Art. 2 ust. 2	2. W przypadkach, gdy niniejsza dyrektywa jest sprzeczna z dyrektywą 94/62/WE lub 2008/98/WE, pierwszeństwo ma niniejsza dyrektywa.	N	-	-	
4.	Art. 3 pkt 1	1) „tworzywo sztuczne” oznacza materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;				
5.	Art. 3 pkt 2	2) „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” oznacza produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
6.	Art. 3 pkt 3	3) „oksydegradowalne tworzywo sztuczne” oznacza materiały z tworzyw sztucznych zawierające dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
7.	Art. 3 pkt 4	4) „narzędzia połowowe” oznaczają sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza lub sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli takich żywych zasobów morza;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
8.	Art. 3 pkt 5	5) „narzędzia połowowe stanowiące odpady” oznaczają narzędzia	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		połowowe wchodzące w zakres definicji odpadów zawartej w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszelkie oddzielne elementy, substancje lub materiały, które w momencie wyrzucenia, w tym porzucenia lub utraty, takich narzędzi połowowych stanowiły ich część lub były do nich przymocowane;				
9.	Art. 3 pkt 6	6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku państwa członkowskiego;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
10.	Art. 3 pkt 7	7) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu na rynek państwa członkowskiego do celów dystrybucji, stosowania lub użytkowania w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
11.	Art. 3 pkt 8	8) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
12.	Art. 3 pkt 9	9) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
13.	Art. 3 pkt 10	10) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza system rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z definicją w art. 3 pkt 21 dyrektywy 2008/98/EC;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
14.	Art. 3 pkt 11 lit. a i b	11) „producent” oznacza: a) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, która – bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

	<p>definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE (21) – zajmuje się zawodowo produkcją, napełnianiem, sprzedażą lub wywozem i wprowadzaniem do obrotu w tym państwie członkowskim produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (22); lub</p> <p>b) osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która zajmuje się zawodowo, w innym państwie członkowskim, sprzedażą bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędącą osobą prowadzącą działalność połowową zgodnie z</p>				
--	---	--	--	--	--

		definicją w art. 4 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;				
15.	Art. 3 pkt 12 - 14	12) „zbieranie” oznacza zbieranie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 dyrektywy 2008/98/WE; 13) „selektywna zbiórka” oznacza selektywną zbiórkę zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE; 14) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 dyrektywy 2008/98/WE;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
16.	Art. 3 pkt 15	15) „opakowania” oznaczają opakowania zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62/WE;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
17.	Art. 3 pkt 16	16) „tworzywo sztuczne ulegające biodegradacji” oznacza tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego, biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla (CO ₂), biomasę i wodę i które, zgodnie z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku poprzez kompostowanie i fermentację beztlenową;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
18.	Art. 3 pkt 17	17) „portowe urządzenia do odbioru odpadów” oznaczają portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z definicją w art. 2 lit. e) dyrektywy 2000/59/WE;	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
19.	Art. 3 pkt 18	18) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby tytoniowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
20.	Art. 4 ust. 1	1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia ambitnego i trwałego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

	<p>użytku z tworzyw sztucznych, zgodnie z ogólnymi celami unijnej polityki dotyczącej odpadów, w szczególności w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, co ma doprowadzić do odwrócenia w znacznym stopniu tendencji wzrostowych związanych ze stosowaniem tych produktów. Środki te mają prowadzić do osiągnięcia do 2026 r., w porównaniu z 2022 r., mierzalnego, ilościowego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2021 r. państwa członkowskie przygotowują opis środków przyjętych przez nie na podstawie akapitu pierwszego, notyfikują ten opis Komisji i podają go do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie uwzględniają środki przedstawione w opisie w planach lub programach, o których mowa w art. 11, przy okazji najbliższej aktualizacji tych planów lub programów zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi Unii dotyczącymi tych planów lub programów, lub są ujmowane w jakichkolwiek innych programach stworzonych specjalnie do tego celu.</p> <p>Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży i umowy, o których mowa w art. 17 ust. 3. Państwa członkowskie mogą nałożyć ograniczenia rynkowe na zasadzie odstępstwa od art. 18 dyrektywy 94/62/WE w celu zapobiegania zaśmiecaniu tymi produktami, tak by zapewnić ich zastępowanie produktami alternatywnymi wielokrotnego użytku lub niezawierającymi tworzyw sztucznych. Środki te mogą się różnić w zależności od wpływu, jaki te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wywierają na środowisko w całym ich cyklu życia, w tym gdy zostały pozostawione w miejscach do tego nieprzeznaczonych.</p> <p>Środki przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem muszą być proporcjonalne i niedyskryminujące. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych środkach zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 (23), gdy ta dyrektywa tego wymaga.</p> <p>W celu spełnienia wymogów akapitu</p>				
--	---	--	--	--	--

		pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie monitoruje wymienione w części A załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu oraz podjęte środki służące zmniejszeniu stosowania i składa Komisji sprawozdania z postępów, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i art. 13 ust. 1, w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania.				
21.	Art. 5	Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu wymienionych w części B załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
22.	Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymienione w części C załącznika produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych, mogły być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy te pokrywki i wieczka pozostają przymocowane do pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
23.	Art. 6 ust. 2	2. Do celów niniejszego artykułu metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
24.	Art. 6 ust. 3 i 4	3. Do dnia 3 października 2019 r. Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o	N	-	-	

		<p>opracowanie norm zharmonizowanych dotyczących wymogu, o którym mowa w ust. 1. Normy te uwzględniają w szczególności konieczność zapewnienia niezbędnego poziomu wytrzymałości, niezawodności i bezpieczeństwa zamknięć pojemników na napoje, w tym na napoje gazowane.</p> <p>4. Od daty publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> odniesień do norm zharmonizowanych, o których mowa w ust. 3, domniemywa się, że produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w ust. 1, które są zgodne z tymi normami lub ich częściami, są zgodne z wymogiem określonym w ust. 1.</p>				
25.	Art. 6 ust. 5	<p>5. W odniesieniu do butelek na napoje wymienionych w części F załącznika, każde państwo członkowskie zapewnia, aby:</p> <p>a) od 2025 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu („butelki PET”), zawierały co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego; oraz</p> <p>b) od 2030 r. butelki na napoje wymienione w części F załącznika zawierały co najmniej 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>recyklingu, obliczane jako średnia dla wszystkich takich butelek na napoje wprowadzonych do obrotu na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze określające zasady obliczania i weryfikacji celów ustanowionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>				
26.	Art. 7 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wymieniony w części D załącznika produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, który został wprowadzony do obrotu, był opatrzony widocznym, czytelnym i nieusuwalnym oznakowaniem na opakowaniu lub na samym produkcie informującym konsumentów o:</p> <p>a) odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku tego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; oraz</p> <p>b) obecności tworzyw sztucznych w tym produkcie i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko zaśmiecania lub innych nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu.</p> <p>Komisja ustanawia, zgodnie z ust. 2,</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania.				
27.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający zharmonizowane specyfikacje dotyczące oznakowania, o którym mowa w ust. 1; specyfikacje te:</p> <p>a) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 1, 2 i 3 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na opakowaniu handlowym lub opakowaniu zbiorczym tych produktów. Jeśli wiele towarów jednostkowych jest grupowanych w miejscu zakupu, każdy towar jednostkowy musi być opatrzony oznakowaniem na swoim opakowaniu. Oznakowanie nie jest wymagane w przypadku opakowań, których powierzchnia jest mniejsza niż 10 cm² ;</p> <p>b) przewidują, że oznakowanie wymienionych w części D pkt 4 załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych umieszcza się na samym produkcie; oraz</p> <p>c) uwzględniają istniejące dobrowolne podejścia sektorowe i zwracają szczególną uwagę na potrzebę unikania informacji wprowadzających konsumentów w błąd.</p> <p>Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

28.	Art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich wymienionych w części E załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały wprowadzone do obrotu w danym państwie członkowskim.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
29.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci wymienionych w części E sekcja I załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

30.	Art. 8 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by producenci wymienionych w części E sekcje II i III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali co najmniej następujące koszty:</p> <p>a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10, w odniesieniu do tych produktów;</p> <p>b) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania; oraz</p> <p>c) koszty wynikające z gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z art. 8a ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/98/WE.</p> <p>W odniesieniu do wymienionych w części E sekcja III załącznika do niniejszej dyrektywy produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, państwa członkowskie zapewniają, aby producenci pokrywali dodatkowo koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania. Koszty te mogą obejmować utworzenie specjalnej infrastruktury do zbierania odpadów w przypadku tych produktów, na przykład odpowiednich pojemników na odpady w miejscach częstego zaśmiecania.</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
-----	------------------	---	---	---	--	--

31.	Art. 8 ust. 4	4. Wskazane w ust. 2 i 3 koszty, które należy pokryć, nie przekraczają kosztów niezbędnych do gospodarnego świadczenia wskazanych w tych przepisach usług i są one ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami. Koszty sprzątania odpadów są ograniczone do czynności podejmowanych przez organy publiczne lub w ich imieniu. Metoda ich obliczania musi być ustalona w taki sposób, aby koszty sprzątania odpadów mogły być ustalane w proporcjonalny sposób. Z myślą o minimalizacji kosztów administracyjnych państwa członkowskie mogą ustalić wkłady finansowe na rzecz kosztów sprzątania odpadów poprzez ustanowienie odpowiednich, wieloletnich kwot zryczałtowanych. Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne odnośnie do kryteriów dotyczących kosztów sprzątania odpadów, o których to kosztach mowa w ust. 2 i 3.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
32.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie w jasny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów. W odniesieniu do opakowań te role i obowiązki określa się zgodnie z dyrektywą 94/62/WE.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
33.	Art. 8 ust. 6	6. Każde państwo członkowskie zezwala producentom mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim,	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		którzy wprowadzają produkty do obrotu w tym państwie członkowskim, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.				
34.	Art. 8 ust. 7	7. Każde państwo członkowskie zapewnia, by producent mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium, który sprzedaje – w innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby ani miejsca zamieszkania – produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w części E załącznika oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, wyznaczył upoważnionego przedstawiciela w takim innym państwie członkowskim. Upoważniony przedstawiciel jest osobą odpowiedzialną za wypełnienie obowiązków tego producenta, zgodnie z niniejszą dyrektywą, na terytorium takiego innego państwa członkowskiego.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
35.	Art. 8 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie, zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE, systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wprowadzonych do obrotu w danym państwie członkowskim narzędzi połowowych	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>zawierających tworzywa sztuczne. Państwa członkowskie, które posiadają wody morskie zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/WE, ustanawiają krajowy, minimalny, roczny poziom zbierania do celów recyklingu zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Państwa członkowskie monitorują wprowadzone do obrotu w tych państwach członkowskich narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz monitorują zebrane zawierające tworzywa sztuczne narzędzia połowowe stanowiące odpady i składają Komisji sprawozdania zgodnie z art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy w celu ustanowienia wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zbierania.</p>				
36.	Art. 8 ust. 9	<p>9. W odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby producenci narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pokrywali koszty selektywnej zbiórki zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, które zostały dostarczone do odpowiednich portowych urzędów do odbioru odpadów zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/883 lub do innych równoważnych systemów zbierania, które nie są objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, a następnie</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

	<p>b) do 2029 r. ilość zebranych, stanowiących odpady produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części F załącznika, była wagowo równa 90 % takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu w danym roku.</p> <p>Ilość wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim, można uznać za równą ilości odpadów powstałych z tych produktów, w tym pozostawionych w miejscach do tego nieprzeznaczonych, w tym samym roku w tym państwie członkowskim.</p> <p>Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie mogą między innymi:</p> <p>a) ustanowić systemy zwrotu kaucji;</p> <p>b) ustanowić cele w zakresie selektywnej zbiórki w odniesieniu do odpowiednich systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE.</p>		<p>Art. 1 pkt 3</p>	<p>opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”,</p> <p>b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo;</p> <p>2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);”;</p> <p>c) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „reprezentujący” dodaje się wyrazy: „w okresie obowiązywania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. 1”;</p> <p>d) dodaje się ust. 16 i 17 w brzmieniu:</p> <p>„16. Kaucję pobiera się na etapach dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, będącego napojem, poprzedzających sprzedaż tego produktu użytkownikowi końcowemu oraz od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.</p> <p>17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje uczestniczący w danym systemie kaucyjnym jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.”;</p> <p>3) w art. 40i po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem</p>	
--	---	--	-------------------------	--	--

				<p>Art. 1 pkt 4</p>	<p>kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”;</p> <p>4)w art. 40j:</p> <ul style="list-style-type: none">a) w ust. 2:<ul style="list-style-type: none">- w pkt 6:<ul style="list-style-type: none">-- w lit. a po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy: „oraz rozliczania kaucji między podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”,-- lit. b otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">„b) zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia.”,-- w lit. c po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy: „z podziałem na źródła pochodzenia środków”,-- w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem oraz dodaje lit. h oraz i w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„h) czynności podejmowanych w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram,i) czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;”,- po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„6a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia, o ile występują;6b) informacje o zawartych umowach lub	
--	--	--	--	-------------------------	--	--

					<p>promesach lub podpisanych listach intencyjnych, w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń;”</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo;2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1-4 i 6;4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczenia środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji. <p>2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”</p> <p>c) w ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none">– w pkt 2 po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy: „oraz rozliczenia kaucji między podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”;– pkt 3 otrzymuje brzmienie: <p>„3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;”</p> <ul style="list-style-type: none">- w pkt 4 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy: „z podziałem na źródła pochodzenia środków”;- po pkt 8 dodaje się pkt 8a-8c w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„8a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz inne warunki niezbędne do jego uruchomienia;8b) czynności podejmowane w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram;8c) czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;”d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„4a. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.”;e) w ust. 5 po wyrazie „lat” dodaje się wyrazy: „od uruchomienia systemu kaucyjnego”;f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany.5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.5c. Podmiot reprezentujący przedkłada w terminie	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”,</p> <p>g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Decyzji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.”,</p> <p>h) w ust. 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z ust. 2 pkt 6a wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe.”,</p> <p>i) po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu: „9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy zezwolenie. 10. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, są ostateczne.”;</p> <p>5) w art. 40k: a) w ust. 1 po wyrazie „narusza” dodaje się wyrazy: „przepisy ustawy lub”, b) w ust. 2 po wyrazie „nadal” dodaje się wyrazy: „narusza przepisy ustawy lub”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu: „2a. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności. 2b. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>2c. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.”;</p> <p>6) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych system kaucyjnym, o których mowa w: 1) poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych; 2) poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań.”;</p> <p>7) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu: „Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego. 2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1. 3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym.”.</p> <p>Art. 2. Obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy w 2025 r. wprowadzających</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, w zakresie opakowań na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny.</p> <p>Art. 3. 1. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Jeżeli w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, termin uruchomienia systemu kaucyjnego jest dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu zmienia ten termin na nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.</p> <p>4. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>5. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.</p>	
				<p>Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Podmiot reprezentujący, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.</p>	

38.	Art. 9 ust. 2	2. Komisja ułatwia wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie odpowiednich środków umożliwiających osiągnięcie celów określonych w ust. 1, w tym w zakresie systemów zwrotu kaucji. Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki takiej wymiany informacji i najlepszych praktyk.	N	-	-	
39.	Art. 9 ust. 3	3. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający metodę obliczania i weryfikacji celów w zakresie selektywnej zbiórki, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2.	N	-	-	
40.	Art. 10	Państwa członkowskie podejmują środki w celu informowania konsumentów oraz zachęcania ich do odpowiedzialnego zachowania, by zmniejszyć zaśmiecenie pochodzące z produktów objętych niniejszą dyrektywą oraz podejmują środki w celu informowania konsumentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części G załącznika, i użytkowników narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne na temat następujących kwestii: a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami prowadzonego zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/98/WE;</p> <p>b) wpływu na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne; oraz</p> <p>c) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
41.	Art. 11	<p>Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy każde państwo członkowskie zapewnia, aby środki podejmowane w celu transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy stanowiły integralną część programów środków ustanowionych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2008/56/WE w przypadku państw członkowskich posiadających wody morskie, programów środków ustanowionych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów ustanowionych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE oraz planów odbioru i zagospodarowania odpadów</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>ustanowionych na mocy dyrektywy (UE) 2019/883 oraz by były z tymi programami i planami zgodne.</p> <p>Środki podejmowane przez państwa członkowskie w celu transpozycji i wdrożenia art. 4–9 niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z unijnym prawem żywnościowym, co ma na celu zapewnienie, by higiena żywności i bezpieczeństwo żywności nie były zagrożone. W odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością państwa członkowskie zachęcają do stosowania, w miarę możliwości, zrównoważonych produktów alternatywnych dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p>				
42.	Art. 12	<p>Dokonując oceny, czy do celów niniejszej dyrektywy pojemnik na żywność należy uznać za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obok wymienionych w załączniku kryteriów dotyczących pojemników na żywność, decydującą rolę odgrywa to, czy istnieje tendencja do pozostawiania go w miejscach do tego nieprzeznaczonych – z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja publikuje wytyczne, w konsultacji z państwami członkowskimi, w tym w stosownych przypadkach zawierające przykłady produktów, które należy uznać do celów niniejszej dyrektywy</p>	N	-	-	

		za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.				
43.	Art. 13 ust. 1	<p>1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania zawierające:</p> <p>a) dane dotyczące wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które wprowadzono do obrotu w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać zmniejszenie stosowania zgodnie z art. 4 ust. 1;</p> <p>b) informacje dotyczące środków podjętych przez państwa członkowskie na potrzeby art. 4 ust. 1;</p> <p>c) dane dotyczące wymienionych w części F załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które podlegały selektywnej zbiórce w danym państwie członkowskim w danym roku, aby wykazać osiągnięcie celów w zakresie selektywnej zbiórki określonych w art. 9 ust. 1;</p> <p>d) dane dotyczące wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w danym państwie członkowskim w danym roku;</p> <p>e) informacje o zawartości materiału pochodzącego z recyklingu w butelkach na napoje wymienionych w części F załącznika, aby wykazać osiągnięcie celów określonych w art. 6 ust. 5; oraz</p> <p>f) dane dotyczące odpadów</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>pochozących ze stosowania wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to odpady zebrano zgodnie z art. 8 ust. 3. Państwa członkowskie zgłaszają te dane i informacje drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego zostały one zebrane. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.</p> <p>Pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2022, z wyjątkiem akapitu pierwszego lit. e) i f), w przypadku których pierwszym okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy 2023.</p>				
44.	Art. 13 ust. 2	<p>2. Do danych i informacji zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. Dane i informacje są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4.</p>	N	-	-	
45.	Art. 13 ust. 3	<p>3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metody stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i</p>	N	-	-	

		informacji. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji przez państwa członkowskie, a następnie w odstępach określonych w art. 12 ust. 3c dyrektywy 94/62/WE.				
46.	Art. 13 ust. 4	4. Do dnia 3 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 3 lipca 2020 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) i ust. 2 niniejszego artykułu. Do dnia 1 stycznia 2022 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych i informacji zgodnie z ust. 1 lit. e) i f) i ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 2. Należy wziąć pod uwagę format opracowany na podstawie art. 12 dyrektywy 94/62/WE.	N	-	-	
47.	Art. 14	Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 3 lipca 2021 r., a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.				
48.	Art. 15	<p>Ocena i przegląd</p> <p>1. Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2027 r. Ocena ta oparta jest na informacjach dostępnych zgodnie z art. 13. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich dodatkowych informacji potrzebnych do dokonania oceny i przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń oceny dokonanej zgodnie z ust. 1. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy. W stosownych przypadkach we wniosku określa się wiążące cele ilościowe w zakresie zmniejszenia stosowania oraz określa się wiążące poziomy zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady.</p> <p>3. Sprawozdanie obejmuje:</p> <p>a) ocenę potrzeby przeprowadzenia przeglądu załącznika zawierającego wykaz produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym</p>	N	-	-	

	<p>w odniesieniu do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych stosowanych w szklanych i metalowych pojemnikach na napoje;</p> <p>b) studium wykonalności dotyczące ustanowienia wiążących poziomów zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady i wiążących unijnych celów ilościowych w zakresie zmniejszenia stosowania, w szczególności, wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, z uwzględnieniem poziomów stosowania i już osiągniętego zmniejszenia stosowania w państwach członkowskich;</p> <p>c) ocenę zmian w materiałach stosowanych w objętych niniejszą dyrektywą produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a także nowych wzorców stosowania i nowych modeli biznesowych opartych na alternatywnych produktach wielokrotnego użytku; tam, gdzie to możliwe, obejmuje to całościową analizę cyklu życia, by ocenić wpływ na środowisko takich produktów i produktów alternatywnych; oraz</p> <p>d) ocenę postępów naukowo-technicznych w zakresie kryteriów lub normy dotyczących biodegradowalności w środowisku morskim mających zastosowanie do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy i ich zamienników</p>				
--	--	--	--	--	--

		<p>jednorazowego użytku, które zapewniają całkowity rozkład na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę w czasie wystarczająco krótkim, aby te tworzywa sztuczne nie były szkodliwe dla organizmów morskich i nie dochodziło do ich kumulacji w środowisku.</p> <p>4. W ramach oceny przeprowadzonej zgodnie z ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu podjętych w związku z niniejszą dyrektywą środków dotyczących wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i przedstawia sprawozdanie zawierające najważniejsze ustalenia. Sprawozdanie zawiera również analizę wariantów odnośnie do wiążących środków służących zmniejszeniu ilości odpadów pochodzących ze stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty wymieniono w części E sekcja III załącznika, w tym możliwość ustanowienia wiążących poziomów zbierania dla tych odpadów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.</p>				
49.	Art. 16	<p>Procedura komitetowa</p> <p>1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do</p>	N	-	-	

		<p>niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>				
50.	Art. 17	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 3 lipca 2021 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.</p> <p>Jednocześnie państwa członkowskie stosują środki niezbędne do wykonania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — art. 5 – od dnia 3 lipca 2021 r., — art. 6 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2024 r., — art. 7 ust. 1 – od dnia 3 lipca 2021 r., — art. 8 – do dnia 31 grudnia 2024 r., <p>a w odniesieniu do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. i w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części E sekcja III załącznika – do dnia 5 stycznia 2023 r.</p> <p>Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odesłania</p>	N	-	-	

	<p>określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p> <p>3. Pod warunkiem osiągnięcia ustanowionych w art. 4 i 8 celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami, państwa członkowskie mogą dokonać transpozycji przepisów określonych w art. 4 ust. 1 i w art. 8 ust. 1 i 8, z wyjątkiem w zakresie wymienionych w części E sekcja III załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarki.</p> <p>Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi:</p> <ul style="list-style-type: none">a) być możliwe do wyegzekwowania;b) określać cele i odpowiadające im terminy realizacji;c) być publikowane się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i być przekazywane Komisji;d) wyniki osiągnięte w ramach umowy są regularnie monitorowane, przekazywane właściwym organom i Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie;e) właściwe organy ustanowią				
--	--	--	--	--	--

		przepisy służące badaniu postępów osiągniętych w ramach umowy; oraz f) w przypadku nieprzestrzegania umowy państwa członkowskie wprowadzą w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.				
51.	Art. 18	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N	-	-	
52.	Art. 19	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	-	-	
53.	Załącznik Część A	CZĘŚĆ A Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 4 dotyczącym zmniejszenia stosowania 1) Kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka; 2) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wnos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje,	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.				
54.	Załącznik Część B	<p>CZĘŚĆ B</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 5 dotyczącym ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG; 2) sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki); 3) talerze; 4) słomki, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy 90/385/EWG lub dyrektywy 93/42/EWG; 5) mieszadełka do napojów; 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów; 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: <ol style="list-style-type: none"> a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana 	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		<p>bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.</p>				
55.	Zał. Część C	<p>CZĘŚĆ C</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 6 ust. 1-4 dotyczącym wymogów dotyczących produktów</p> <p>Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:</p> <p>a) szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

		Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013.				
56.	Załącznik Część D	<p>CZĘŚĆ D</p> <p>Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 7 dotyczącym wymogów dotyczących oznakowania</p> <p>1) Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;</p> <p>2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>4) kubki na napoje.</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
57.	Załącznik Część E	<p>CZĘŚĆ E</p> <p>I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 2 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:</p> <p>a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,</p> <p>b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz</p> <p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z</p>	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

	<p>wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;</p> <p>3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;</p> <p>5) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE.</p> <p>II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta</p> <p>1) Chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane</p>				
--	---	--	--	--	--

		wśród konsumentów. III. Inne produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 8 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta Wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi.				
58.	Załącznik Część F	CZĘŚĆ F Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 9 dotyczącym selektywnej zbiórki i art. 6 ust. 5 dotyczącym wymogów dotyczących produktów Butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie: a) szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013.	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	
59.	Załącznik Część G	CZĘŚĆ G Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 10 dotyczącym upowszechniania wiedzy 1) Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz	T	-	Przepisy zostały transponowane odrębną ustawą.	

	<p>c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu <i>fast food</i> lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;</p> <p>2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;</p> <p>3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;</p> <p>4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;</p> <p>5) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi;</p> <p>6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i przednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;</p> <p>7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród</p>				
--	--	--	--	--	--

		konsumentów; 8) lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE; 9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.				
--	--	---	--	--	--	--